siis rahvateadusliku osakonna assistendina. — Ta on osa võtnud ka Tartu Naisseltsi, Eesti Õdede Ühingu, Tartu E. Lasteaia Seltsi tegevusest, 1917. a. põhjarinde õdede kongressist Pihkvas ja 1937 rahvusvahelisest folkloorikongressist Pariisis. Etnograafina on K. avaldanud mitmeid eriuurimusi rahvapärase tekstiiltehnika ja söögimajanduse üle, peamiselt ERM-i aastaraamatuis, kirjutanud rea ülevaateid nii kodu- kui välismaade ajakirjades ja muis väljaandeis eesti etnograafiast ja muuseumiasjandusest. Ta töist on nimetada suurematena: „Näärikroonid" (ERM-i Aastaraamat IV, Tartu, 1928), „Kama" *(ibid.* V, Tartu, 1929), „Eesti pitsid" *(ibid.* VI 1930, Tartu, 1931), „Kõlavöö Eestis" *(ibid.* VII 1931, Tartu, 1932), „Vorstid" *(ibid.* VIII 1932, Tartu, 1934), „Villased meestevööd" *(ibid.* XI 1935, Tartu, 1937). Eriteosena on temalt ilmunud ulatuslik ja tähelepanuväärne uurimus „Eesti rahvarõivad" (Tartu, 1938; 2. tr. s. a.; F. Linnus'e toimetatud). A-st 1929 on ta olnud Euroopa tähtsamais tsentrumeis korraldatud kõigi eesti rahvakunstinäituste komissariks ja tegelikuks teostajaks. K. on agaralt propageerinud rahvarõivaste ja rahvakunsti taaselustamist.

Isikl. saadud andmed. *F. L.*

***KURS-OLESK, Minni,** seltskonna- ja poliitikategelane, oli a-il 1930—33 Tartu linnanõunikuks alul hoolekande osakonna, hiljemini korteri ja kinnisvara osakonna juhatajana; a-st 1935 on ta Tartu linnaraamatukogu teenistuses. — K. on agarasti teotsenud vabaharidustöö, naisliikumise, sotsiaaltöö ning hoolekande, emade- ja lastekaitse töörohkeil aladel. A-l 1929 tutvus ta Eesti Naisliidu stipendiaadina Rahvasteliidu tööga Genfis. K. on jätkanud tegevust „Pimedate Abi's", Tartu Rahvaülikooli Seltsis jm. ning võtnud peale selle osa E. Vabadussõja ajal „Ühistöö" ja seejärel Eesti Punase Risti Tartu osakonna tegevusest tänini. E. Naisliidu keskorganis on ta ühe aktiivsema liikmena toiminud 1918—33. Tartu Tiisikuse Vastu Võitlemise Seltsi juhatuse liikmeks oli K. 1931—34. Peale selle on K. töötanud kaasa a-st 1922 Tartu rinnalaste ja emade kodu hoolekogus, a-st 1933 ühingus „Soroptimist", a-st 1935 Tartu Naisühingu kutsekooli sihtasutise nõukogus, a-st 1938 Eesti Emadekaitse Ühingu Tartu osakonnas, kahes viimases juhatajana, ja mujal. A-st 1939 on ta ms. Tartu Rahvaülikooli Seltsi ja Eesti Akadeemiliste Naiste Ühingu auliige.

Koguteos: Minni Kurs-Olesk (1939); Post. 1939, nr. 72; Pvl. 1939, nr. 72.

V. P.-G.

***KURVITS, Ants (Hans),** Vabadussõja tegelane, on toiminud Piirivalve ülemana tänini; ta ülendati auastmes 1928 koloneliks ja 1932 kindralmajoriks. K. on võtnud osa ka mitme organisatsiooni tegevusest, kuuludes ms. Vabariigi Ohvitseride Keskkogu ja Vabadusristi Vendade Ühenduse organite koosseisu.

Eesti Vabadusristi Kavalerid (1935); Eesti Vabadussõda 1918—1920 I (1937), lk. 179, 257, 295, 330, 467 j.; „Sõdur" 1937, nr. 20; isikl. saadud andmed.

T.

KURVITS, Oskar, sõjaväelane, sünd. 17. IX 1888 vkj. Võrumaal Koiola v. taluomaniku pojana, õppis H. Treffner'i gümnaasiumis, Tallinna ühisgümnaasiumis, Gatšina lipnikkudekoolis, Eesti alalisväe ohvitseride kursusil ja Tartu ülikoolis õigusteadust 1923—35, mille kursuse lõpetas. Maailmasõjast on K. osa võtnud sõdurina ja ohvitserina; ta oli tegev 1917.—18. a. 1. Eesti jalaväepolgus ja Saksa okupatsiooni ajal salajase kaitseliidu organiseerijana Võrumaal; E. Vabadussõja ajal teeninud soomusrongil, hiljemini piirivalves, sõjaväe õpetuskomitee sekretärina (1922—26) ja „Sõduri" tegevtoimetajana (1926—27). K. on 1927. a. saadik Sõjavägede Staabis Vabadussõja Ajaloo Komitee töökomisjoni liige, a-st 1934 mälestiste kogumise toimkonna juhatajana; ta ülendati 1934 kolonelleitnandi auastmesse. K. on avaldanud eriraamatuna „Eesti rahvusväeosade loomine 1917—1918: 1. Eesti polk" (Tall., 1930), peale selle kirjutisi ajakirjus ja ajalehtedes, toimetanud koguteosed „Vabadusmonument" I, II (*ibid.*, 1933, 1936) ja „Eesti rahvusväeosade album" I—III (*ibid.*, 1935, 1937, 1938) ning a-st 1936 ajakirja „Vabadussõja Tähistel". Ta on Vabadusristi kavaler.

Eesti Vabadusristi Kavalerid (1935); Eesti Vabadussõda 1918—1920 I (1937), lk. 85; „Rahvaleht" 1938, nr. 173.

T.